

[Hans Kjær.]

ning fra prisen inklusive afgift. Det var et spørgsmål, der optog os en hel del i udvalgsarbejdet, da vi sidste gang behandlede momsforslaget, om man var bundet til bestemte procentsatser ud fra de simple brøkers princip. Dengang fik vi sådanne oplysninger frem, at vi alle gav udtryk for under behandlingen her i salen, at vi nu var sikre på, at man ikke var bundet — dermed ville der jo også være meget lidt bevægelighed ved fremtidige afgiftssatser. Men det er da klart, at vi nu kommer til et system, der kan give vanskeligheder for folk, når de, som de skal ved forskellige lejligheder, skal finde frem til, hvad afgiften er. Når de ved en tilbageregning på en faktura skal angive den eller gøre det regnskabsmæssigt en gang i kvartalet, skal de til at regne med, at afgiften er 3/23 af prisen og den afgiftspligtige værdi 20/23 af prisen. Det vil nok sprede nogen forvirring i visse dele af erhvervslivet. Det svarer til 13,04 pct., henholdsvis 86,96 pct. Jeg tror, det vil være vigtigt at indstille sig på at gøre en ekstraordinær pædagogisk indsats, for at folk kan få forståelse for, at disse afgiftssatser ikke er helt så umulige at regne med, som det umiddelbart kan forekomme. Beregningen kan foretages ved en gangeoperation med decimalbrøker på 0,1304 og 0,8696, og en sådan gangningsregning kan foretages selv på en simpel additionsmaskine. Men selv når det er sagt, så må man påregne, at der alligevel bliver plads til adskillige fejltagelser. Man må jo ikke glemme, at systemet er så vidtfavnende og altomfattende, at der inden for de registrerede virksomheder findes adskillige, for hvem regning og kontorhold er forholdsvis vanskelige begreber.

Jeg vil gerne pege på dette med mulighederne for fejltagelser, fordi hr. Sigsgaard under den økonomiske debat i fredags ret bombastisk gav udtryk for, at der nu snydes med momsen. Spørg toldvæsenet, sagde hr. Sigsgaard. Jeg synes ikke, man kan lade disse påstande, som næsten rammer erhvervslivet generelt, stå helt uimodsagt, og jeg vil derfor henvise til, at der i finansministerens bemærkninger til det nye toldlovsforslag er indeholdt oplysninger om, at efterbetalingen i kraft af momskontrolens arbejde i andet halvår 1969 udgjorde 25 mill. kr. Nu skal jeg ikke vaske nogle sorte

hvide, og jeg skal heller ikke nægte, at 25 mill. kr. immervæk er mange penge; men jeg synes dog, det skal ses i relation til to ting: dels til det samlede provenu, som ligger på et sted mellem 6 og 7 milliarder kr. om året, dels til den omstændighed, at der er ca. 375.000 registrerede virksomheder. Hvis man sætter efterbetalingen i relation dertil, forekommer det trods alt ikke at være helt uanstændige tal, man har fundet frem til.

Jeg vil også godt sige, at det er mit indtryk, at de medlemmer af det høje ting, som er med i det udvalg, der behandler det nye toldlovsforslag, og som i denne egenskab havde lejlighed til en studierejse for nylig, hvor de også fik mulighed for at komme tæt ind på toldvæsenets kontrolsystemer, dér fik et ganske afgørende indtryk af, at man inden for denne dygtigt arbejdende etat har fået opbygget et kontrolsystem med en meget høj effektivitetsgrad. Vi var alle overbevist om, at efterhånden som man fik det personale frigjort, der er omtalt i anden forbindelse, så ville man kunne yde en indsats, der ville forvandle snyderiet på momsens område til et rent minimum, og som samtidig kunne være en overordentlig væsentlig hjælp ved ligningen under det almindelige skattesystem.

Dette, at importmomssatsen nu bortfalder, sådan at man ved import skal betale samme momssats som ved alt andet, gav hr. Grünbaum anledning til nogle bemærkninger om det morsomme i, at det foreslås af de samme tre partier, der i sin tid var så ivrig for den specielle, lave importmomssats. Det er da klart, at da man i sin tid indførte det system, at man opererede med to satser, var baggrunden den, at man ønskede at etablere balance mellem importører, der skal betale momsen kontant ved indførslen, og dem, der skal købe på hjemmemarkedet, hvor de får en vis kredit. Jeg skal da ikke prøve på at bortforklare, at når man nu ophæver denne lavere sats, forstyrrer man også denne balance, og det er da helt naturligt, at man i importørkredse vil give udtryk for nogen fortrydelse derved. Men nu er sigtet specielt med dette som et led i den økonomiske sanering at foretage en dæmpning af importen, og det lader sig nu engang ikke gøre at foretage nogle indgreb med et bestemt sigte, uden at de, i hvert